

1. Vég - te - len ir - gal - mú szent - sé - ges Úr Is - ten,
Ki en - gem se - gí - tesz min - den én ü - gyem - ben,
Csak te vagy én - né - kem győ - zel - mes fegy - ve - rem,
Pa - i - zsom, kő - fa - lam, min - den re - mény - sé - gem!

2. Hajtsd le füleidet a magas mennyekből, / Halld könyörgésemet kegyelmességedből, / És ne csinálj törvényt az én érdememből, / Hanem véghetetlen irgalmas szívedből!
3. A te kezed által formáltattam földből, / Nagy bűnnel jöttem ki anyámnak méhéből, / De a te irgalmad megtisztított ettől, / S minden földi jómat vettem te kezedből!
4. Mégis én, nyomorult, háládatlan vagyok, / Új bűnnek naponként sokszor helyet adok. / Uram, költs fel, kérlek, amikor szunnyadok, / Moss meg Szentlelkeddel, mert én bűnös vagyok!
5. Atyáink vétkére meg ne emlékezzél, / Sőt minden bűnükre, kérlek, feledkezzél: / Mert tégedet nem holt, hanem ki most is él, / Az dicsér, s nevedről tisztességet beszél.
6. Nem nekünk, nem nekünk, Uram, tisztességet, / De szent nevednek adj örök becsületet! / Minket azért áldj meg, hogy hívjuk nevedet / Mi segítségünkre, és bízunk tebenned!